Ebu HANZALA

RAMAZAN MERTUBU

FURKAN

RAMAZAN MEKTUBU

Halis BAYANCUK

(Ebu HANZALA)

Teknik Hazırlık:

Dizgi: Tevhid Basım Yayın

Düzeltmeler: Tevhid Basım Yayın

Baskı:

Basım Yeri: Şenyıldız Matbaacılık, 11964

İletişim:

E-posta: tevhiddergisi@gmail.com

Telefon: +90 545 762 15 15

Posta: P.K. 51 Güneşli Merkez PTT Bağcılar/İstanbul

Merkez: Kirazlı Mh. Mahmutbey cd. No:120/A Bağcılar/İstanbul

Önsöz

Arınmamız ve istikamet bulabilmemiz için Ramazan Ayı'nı bizler için yaratan Allah'a hamd olsun. Salât ve selam kendisine bu ayda Kur'an inen ve onu bizlere örnek olacak şekilde yaşayan Rasûl'e, pak ailesine ve ashabının üzerine olsun.

Kurtuluş, arınma, günahların zilletinden ayrılıp, taatlerin lezzetine ulaşma ayı olan Ramazan her sene bizlere uğrayan bir misafirdir. Kadr-i kıymeti bilinmesi gereken bir misafir...

"Bir kimse, inanarak ve sevabını sadece Allah'tan bekleyerek, Ramazan orucunu tutarsa, geçmiş günahları bağışlanır." [1]

"Size mübarek ay geldi." [2]

İçindeki her şey mübarek olan, rahmet ve mağfiret kapılarını sonuna kadar aralayan mübarek bir ayı olumlu yönde değerlendirebilmek için Tevhid Dergisi'nin Ağustos 2012, 7. Sayısından derleyip, yayınlamayı uygun gördük.

Umarız bu ay, mümin gönüllerin yeniden baharına kavuşması, med-cezir misali kalpleri sabitleşmesi için bir vesile olur.

Âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamd olsun.

. *Buhari*

. *Nesai*

Ramazan Mektubu

Hamd, müminlere mübarek Ramazan ayını lütfedip, ümmeti bu ayla şereflendiren Allah'a *(cc)* aittir. Salât ve selam, bu ayın gündüzlerinde saim, gecelerinde kaim, hayır amellerinde esen ve rüzgar misali canlı olan Muhammed Mustafa'ya *(sav)* bu ayın ehli olan etbaının üzerine olsun.

Hayra Talip Olan Kardeşim,

Büyük bir nimet ve ödül kapımızdadır. Rasûlullah *(sav)*: *"Size mübarek ay geldi."* [1] diyerek bu ayı mübarek ay olarak isimlendirmiştir. Evet o mübarektir çünkü içindeki herşey bereketlidir. Rahmeti sonsuz olan Allah'ın *(cc)* bu ayda müminlere rahmeti iner.

"Cennetin kapıları açılır, cehennemin kapıları kapanır." [2]

Allah *(cc)* bizim için hayır istiyor, bu ay buna vesiledir. Lakin bu ay iki tarafı keskin olan kılıç gibidir. Kıymetini bilene, ondan istifade edene rahmetken; onu basitleştiren, açlık ve susuzluk derekesine indirenlere ise zillet ve sorumluluktur.

"Rasûlullah mimbere çıktı ve üç kere amin dedi, sahabe sordu;

__ Niçin amin dedin ey Allah Rasûlü..., Rasûlullah,

__ Bana Cibril geldi ve yanında ismin anıldığı halde sana salavat getirmeyenin burnu sürtülsün dedi, ben amin dedim. Ramazana girip çıktığı halde günahları affolmayanın burnu sürtülsün dedi, ben amin dedim. Anne ve babasına veya birine yetiştiği halde cennete giremeyenin burnu sürtülsün dedi, ben amin dedim." [3]

Ebu Hureyre (r.a), Rasûlullah'tan (sav) şöyle rivayet etti:

"Ramazan orucunu inanarak ve ecrini Allah'tan bekleyerek tutanın geçmiş günahları bağışlanır." [4]

Peşpeşe yazdığımız iki hadis Ramazan ayında insanların durumunu özetleyen iki nastır. Bir grup şuurludur, nasıl bir amelle muhatap olduklarını bilirler. Rabblerinden yardım isteyip bu aya hazırlık yaparlar. Öncesinde nefislerine neler yapmaları, bu ayı nasıl geçirecekleri konusunda şartlar koşarlar. Sonrası ise tam bir muhasebedir. Her unuttuklarında tevbe ile Rabblerine dönerler, ta ki geçmiş yılı affettirip, gelecek yıla azık olma boyutuyla bir nevi garanti olan ayı ifsat etmesinler. İşte bunlar Ebu Hureyre'nin *(r.a)* rivayetindeki bağışlanma müjdesine nail olacak olanlardır.

Bir başka grup ise daha bu ay girmeden kaç saatini uyuyarak geçireceğini,

neler yerse susamayacak, neler yaparsa yorulmayacağının hesabını yapmaya başlamıştır. Bir nimeti değil de bir musibeti karşılama modundadır. Doğal olarak bu ayın rahmetinden istifade edemez. Nefsinin şerri onu öyle kör etmiştir ki, yılın garantisi olacak bu ayı da, her ayı heder ettiği gibi heder ve ifsat eder. Sonuç olarak burnu sürten zeliller taifesinden olur.

Kardeşim,

Unutma şeytan senin düşmanındır. Böyle bir hayırdan istifade etmemen için elinden gelen herşeyi yapacaktır. Çünkü senin bu ayın şuurunda olman demek, onun bir yıllık çalışmasının heba olması demektir. O da her zamankinden daha çok teyakkuzda olacaktır. Ayın içinde aktif değildir. Allah *(cc)* onu kısıtlamıştır. Bu ay gelmeden önce verebildiği kadar vesvese verecek, ayın hayırlarından alıkoyucu her fitneyi kalbe serpiştirecektir.

Bize düşen onun şerrinden Allah'a *(cc)* sığınmak, Allah'tan bizi bu aya ulaştırdığı gibi, hakkıyla istifadeye muvaffak kılmasını istemektir.

Ramazan Oruç Ayıdır

'Savm' (oruç) tutmak, alıkoymak demektir. İnsan nefsini ihtiyacı olan yeme içmeden -iki vakit arası- alıkoyduğu için oruç ibadetine bu isim verilmiştir.

Yalnız kelime manası dahi (Kulluğun, teslimiyetin simgesi olan bu ibadet) o kadar çok şey anlatıyor ki bizlere, içeriğini izahtan vareste kılıyor.

Dünya hayatı Rahman'ın kulları ve şeytanın kullarının mücadele yeri; ahiret yurdu ise son netice, varış, mükafat yurdudur.

Bu mücadelenin özeti şudur; Rahman'a kul olanlar, nefis ve şeytanın esaretinden kurtulup, en şerefli makam olan kulluk makamını tercih edenlerdir. Dünya onlar için belirlenmiş kaideler, çizilmiş sınırlar yurdudur. Sınırlar genelde nefsin meylettiği, arzuladığı sınırlardır. Lakin onlar kulluğun ebedileşecek lezzetini, nefsin sufli ve fani olan lezzetlerine tercih etmişlerdir. Bu tercihin adı bellidir, nefsin isteklerine uymamak, imsak etmek yani *'savm'*dır.

Şeytanın ve nefsin kulu olanlar da geçici, en lezzetlisi dahi tarifsiz elemler barındıran dünyayı tercih ederler. Onlarda imsak yani *'savm'* yoktur. Güzel, nefislerinin güzel gördüğü; lezzet, nefislerinin hoşnut olduğu herşeydir.

Cennete Talip Olan Kardeşim,

Bu ayın kendisi ile özdeşleştiği oruç, sana bunu öğretir. Bunun hiç de zor olmadığını, istediğimiz takdirde her ay yapabileceğimiz birşey olduğunu

anlatır. Bir nevi sana seslenir; *'İstediğin cennetin formülü bende gizlidir. Bir ay nefsini alıştırdığın bu işleme, bu aydan sonra da devam et'* der.

"Kim de Rabbinin makamından korkar, nefsi hevasından alıkoyarsa, muhakkak ki onun barınağı cennettir." [5]

Ramazanda tuttuğun oruç da, içinde olduğun bu ay gibi iki yönlüdür. Onu Allah'ın *(cc)* istediği şekilde tutarsan rahmet, öğretici, hayır olur. Aksi halde sana kâr olarak açlık kalır ki bu da zilletin ta kendisidir.

Ebu Hureyre *(r.a)* şöyle rivayet etti; Rasûlullah *(sav)* dedi ki: *"Allah buyurdu;*

'Ademoğlunın her ameli onadır. Oruç hariç, o banadır ve onun karşılığını da ben vereceğim. Çünkü o yiyeceğini, içeceğini, şehvetini benden dolayı terk etmiştir. Oruç kalkandır. Sizden biri oruçlu olduğunda kötü söz söylemesin, bağırıp çağırmasın. Biri ona söverse ya da kavga ederse 'ben oruçluyum' desin. Muhammed'in nefisini elinde bulunduran Allah'a yemin ederim ki oruçlunun ağız kokusu Allah katında miskten daha güzeldir. Oruçlunun iki sevinci vardır; iftar ettiğinde sevinir, Rabbiyle karşılaştığında tuttuğu oruçtan dolayı sevinir.' " [6]

Bir başka hadiste, Rasûlullah *(sav)* şöyle buyurdu;

"Kim yalanı ve onunla ameli terk etmezse, Allah'ın onun yemesini ve içmesini bırakmasına ihtiyacı yoktur." [7]

Bir rivayette *"...yalan sözü, cahilliği ve onunla ameli..."* [8] şeklinde geçer.

Ebu Ubeyde *(r.a)* şöyle rivayet etti: Rasûlullah *(sav)* şöyle buyurdu;

"Oruç, kişi onu delmediği müddetçe onu koruyan bir kalkandır." [9]

Bu rivayetler üzerinde dikkatle durmak lazımdır. Çünkü açık bir şekilde, her orucun değil, bazı insanların orucunun onlara fayda sağladığı görülmektedir.

Oruç ibadetinden kazancımız şunlardır;

a. Allah'ın *(cc)* hakkı olan borcun üzerimizden kalkması

b. Ondan sevap ve ecir elde etmek

c. Allah'ın *(cc)* kendisini gözeterek orucu meşru kıldığı hikmetlerin hayatımıza yerleşmesi. Bunların en başında nefse muhalefet etmeyi öğrenmek, aç insanların halini anlamak gelir.

Kimileri sadece boynundan borcu düşürür, kimileri bununla beraber ecir alır, kimi de bu kazanımlar üzerinde muhasebe yapıp, onları Ramazan sonrasına da taşır. Her yanıyla oruçtan istifade etmiş olur.

Dünya ve ahiret hüsranını kendine meşrep edinmişler ise, hem aç ve susuz

kalmak suretiyle dünya sıkıntısını, hem de ahirette karşılığını almayacakları için ahiret zararını elde ederler. Bunlar şuursuz insanlardır. İslam ehlidirler lakin neden İslam ehli olduklarını bilmezler. Müslümanların yaptıkları amelleri yaparlar da bir gün neyi, niye yaptıklarını düşünmezler. Allah *(cc)* bizi böyle olmaktan muhafaza eylesin.

Yukarıda verdiğimiz rivayetler, nasıl bir orucun insana dünya ve ahirette fayda vereceğine işaret eden rivayetlerdir. Maddeler halinde şunları söyleyebiliriz;

Oruç Kalkandır

Evet, o insanı sufli isteklerden korur. O, insanı esfeli safilin ehli gibi sadece mide ve şehvet merkezli yaşamaktan koruyan kalkandır. O *"Rabbim öyle bir gazaplandı ki, ne bundan önce ne de bundan sonra böyle gazaplanmadı, gazaplanmayacak"* denilen günde, insanı gazaptan koruyan bir kalkandır.

Çünkü onun ehli, içinde riya olmayan bir amelle Rabblerine yaklaşırlar. Tutmasalar kimselerin anlayamayacak olmasına rağmen, onlar Rabbleri için, O'nun rızasına nail olmak için ihtiyaçlarına gem vururlar. Bunun karşılığında kalpleri titreten, Allah dostlarının uykularını kaçıran mükafattır.

"O benim içindir ve kaşılığını ben veririm." Öyle bir amel ki melekler dahi karşılığına ne yazacaklarını bilemezler. En değerli amellerden olduğu için, Allah *(cc)* ecrini kendi katında saklamıştır ve bizzatihi verecektir.

Kişi onu delerse oruç kalkan olma özelliğini yitirir: Kişinin onu delmesi, onun şuurunda olmaması, buna bağlı olarak ona münafi amellerde bulunmasıdır. Yalan, yalanla amel etmek, bağırıp çağırmak, *'ben oruçluyum'* deyip şeytanın ve dostlarının tuzaklarını bozamamak... Oruç sahibi öyle olmalıdır ki oruç onun tüm benliğini, zerrelerini kuşatmalıdır. En kritik anında dahi *'ben oruçluyum'* deyip nefsine muhalefet edebilmelidir. Bu öyle bir cümledir ki kişinin kendine bir sıfatla hükmetmesidir. Ve bunu te'kidli olarak kendisini kuşatmış biri yapabilir.

Allah'ın *(cc)* kimsenin açlığına susuzluğuna ihtiyacı yoktur. Bu açlık, bir haleti ruhiyeye sokmak içindir insanı. Ona acizliğini hatırlatmak, normal zamanlarda nasıl bir nimetin içinde olduğunu anlatmak, sakinleşip olumsuz duygularla hareket etmemeyi öğretmek içindir. Bunlar olmayacaksa, açlık ve susuzluğun bir anlamı yoktur.

Açlık insanı asabileştirir, hareketlerinde kontrolsüzlük oluşturur. Lakin oruç tam tersi etki yapar. İnsanın kendini kontrol etmesini öğreten, onu sakinleştiren bir ameldir. Çünkü bu aç kalmak değil, iradeyle insanın nefsine

tahakkümüdür.

Dikkat edilirse en mühim nokta ağız ve dildir. *"Yalan söz ve onunla amel", "Kötü söz söyleme, bağırıp çağırma", "Ben oruçluyum deme", "Ağız kokusu"*... Hadislerde olumlu oruç ve olumsuz oruç hep ağızla yapılan, dille yapılan amellerle ifade edilmiştir.

Çünkü bu organ gerek Ramazanda, gerek dışında, insanın helakı ve felahının merkezidir. Yerinde kullanıldığında kendisiyle cennet nimetlerinin avlandığı bir araçken, kendi haline bırakılıp, nefse tabi kılındığında insanı yetmiş mevsim cehennem çukurlarına sürükleyen bir organdır.

O insanın kulluğunun özeti olan duaların semaya çıkması veya haram perdesine takılıp kalmasının belirleyicisidir. Midenin bekçisi olup, ağzın haramlara izin veren veya engel olan aletidir. O, insanı zikir ehli yapıp, Allah'ın *(cc)* katındakilere karşı övdüğü bir mertebeye çıkarabileceği gibi; insanı yalan, gıybet, boş söz, cedel gibi amellerle şeytanın en özel ordusundan da yapabilir.

O, kendisi ile hakkın anlatıldığı, insanların aydınlatıldığı bir organ olabilirken; hakkın ketmedildiği, Allah'ın *(cc)* dinine ihanet eden bir organ da olabilir.

İşte oruç bu çift yönlü organı (dili) terbiye aracıdır. Ondan dolayı rivayetlerde en çok ona ve onunla yapılan amellere dikkat çekilmiştir. İşte muhafaza edilip, oruçla terbiye edilen ağızdan çıkan koku, Allah *(cc)* katında miskten daha temiz ve daha güzeldir.

Rabbim bizleri, oruçlarıyla kokuları güzelleşen ve iki sevinci yaşayanlardan eylesin. Allahumme Amin.

Ramazan Kur'an Ayıdır

"O Ramazan ayı ki onda insanlara hidayet olan, hidayet ve furkandan apaçık ayetleri olan Kur'an indirildi" [10]

Öyle ki bu ay Kur'an ayı diye anılmıştır. Başta Rasûlullah *(sav)* olmak üzere, selef-i salihin bu ayı Kur'an'la hemhal olarak geçirdiler. Oruç bedenlerinin, Kur'an ağızlarının ve kalplerinin ameliydi. Bir günde, üç günde, haftada Kur'an'ı okuyup bitirenlerin rivayetleri kitaplara sığmayacak kadar çoktur.

Normal zamanda Kur'an okumak en hayırlı amellerden addedilmiştir. Ramazan ise amellerin kat kat fazla karşılık gördüğü bir aydır. Kur'an okumaları sıklaşmalı, mealden de takip edilip üzerinde tefekkür edilmelidir.

Kur'an okunup anlaşılmak ve hayata müdahele etmesi için indirilmiştir. Bu ay

ise kalplerin yumuşadığı, rahmet nefhalarının perde perde mü'minlerin üzerine indiği bir aydır. Bu bir fırsattır! Allah'ın kelamı ile hemhal olmak için kaçırılan, Kur'an'dan uzak olunan zamanların telafisi için bir fırsat...

"Kıyamet günü Kur'an gelir, 'Ey Rabbim beni okuyanı süsle' der. Allahu Teala ona keramet tacını giydirir. Kur'an; 'Ey Rabbim onu arttır', der. Ona keramet elbisesi giydirilir. Sonra, 'Ey Rabbim ondan razı ol', der. Allah ondan razı olur. Sonra ona denir: 'Oku ve yüksel', her ayete karşılık elli derece yükseltilir." [11]

Ey Kardeşim, bu ayda okuyacağın Kur'an'ın karşılığı budur. O sana şefaatçi ve Allah katında seni taçlandırıp, Rabbini senden razı ettirecek bir ameldir. O seni Allah'ın *(cc)* ehli, O'nun has dostlarından kılacak amellerdendir. Rasûlullah *(sav)* şöyle buyurdu;

"İnsanların arasında Kur'an ehli, Allah'ın ehlidir." [12]

Gerisi sana kalmıştır. Bu ayı da diğer aylar gibi geçirip, vakti akşam etmek için boş batıl işlerde harcamak da senin elindedir, bu ayın sonunda Allah ehli olup, Kur'an şefaatine nail olmak da...

Dünya ehli bu ayda dünyalıkların peşinden koşup, onunla hemhal olsunlar. Sen ise Kur'an ehli olmakta yarış. Kur'an ehline gıpta et, birşeyler için yarışıp yorulacaksan, bu dünya için değil, ehli Kur'an olmak için yorul.

Rasûlullah *(sav)* şöyle buyurdu;

"Haset (gıpta) ancak iki şey de olur. Allah'ın kendisine Kur'an'ı verip de gece gündüz onu okuyan adam, Allah'ın kendisine mal verip de gece gündüz onu infak eden adam." [13]

Rasûlullah *(sav)* şöyle buyurdu;

"Sizden biri evine döndüğünde hamile olan besili, yağlı üç deve bulmak istemez mi?

__ Evet, dediler.

__ Sizden birinin namazda okuduğu üç ayet, bu üç deveden daha hayırlıdır."

Başka bir rivayette Rasûlullah *(sav)* şöyle buyurdu;

"Sizden kim hergün Bathan mıntıkasına gidip, oradan günaha girmeden, akraba bağını koparmadan, iki deveyle dönmek ister?

__ Hepimiz, dediler. Rasûlullah,

Sizden birinin mescide gidip iki ayet öğrenmesi veya okuması iki deveden daha hayırlıdır." [14]

Bu bir tercih meselesidir. Üç deve günümüzde üç arabaya tekabül eder.

Modeli yüksek, konforlu, insanların rağbet ettiği üç araba. Kalbi dünya sevgisiyle, fani olanla beslenmiş, hiç tereddüt etmeden bu tarafa meyledecektir. Bununla beraber Allah'a *(cc)* karşı sadık değilse, nifak veya alametleri kendinde mevcutsa bu tercihi dine yamayacak, *'İslam için, Müslümanların faydası için dünyayı tercih ettim'* diyecektir. Oysa kendi nefsi onun yalancılığına şahittir. Çünkü içinde olduğu dünyanın İslam'a ve Müslümanlara faydası olmadığı gibi, onu da her geçen gün biraz daha dinden koparmaktadır.

Lakin ahiret yurduna talip olanların, bu hadislerle yürekleri titrer, heyecana kapılırlar. Ebedi olana adanmışlardır. Bu günlerin ve elde edecekleri ecrin hasretiyle tutuşurlar. Evet bu bir tercihtir. Rahmet ayında, Kur'an ile Allah ehli olmak ya da açlık ve susuzluk dışında diğer onbir aydan hiçbir farkın olmaması tercihi.

Bu ay sair onbir ayda harap olan evlerimizi, kalplerimizi tamir, imar ayıdır. Kur'an şifadır, o kalpleri ifsad eden şüpheleri ve şehvetleri bir bir kırar. Onun hakka delalet eden apaçık nasları, asrın şüphe ve vesveselerini yok eder. Allah, O'nun katındaki nimetleri, dünyanın değersizliği, şeytanın ve nefsin hilelerine ışık tutan apaçık ayetler ise şehvet hastalığına şifa olur.

Allah *(cc)* şöyle buyurdu;

"İşte biz Kur'an'da müminlere şifa ve rahmet olacak ayetler indiririz." [15]

Başka bir ayette Allah *(cc)* şöyle buyuruyor:

"Şüphesiz size Rabbinizden bir öğüt, kalplerde olana şifa, müminlere hidayet ve rahmet olan bir kitap geldi." [16]

Şeytanların dahi kenara çekilip, insanların şeytanlıklarına alkış tuttuğu bir dönemde yaşıyoruz. Kendinden Allah'a sığınılacak şer, hayatın ta kendisi kendisi olmuş durumda. Islah, rahmet cüzi ve dar alanlarla sınırlıyken; ifsad ve azap soluduğumuz havaya bulaşmış, kirlenmemek neredeyse mümkün değil. Allah Rasûlü'nün, Allah'a sığınıp, ashabını sakındırdığı fitneler döneminde yaşıyoruz. Paklanmak, arınmak en büyük farzlardan biri olmuş durumda. Ramazan bunun için en büyük fırsat, kirlenen ruhlara, paslanan kalplere şifadır.

Bize düşen Allah'tan *(cc)* yardım ve azimle bu aya başlamaktır. Şüphesiz Allah'ın kolay kıldığına zor, zor kıldığına kolay yoktur.

Rabbim sen bizlere bu ayla, oruçla, Kur'an'la sana ehil olmayı kolaylaştır, Allahumme Amin.

Ramazan Salih Amel Ayıdır

Şeytanların zincirlere vurulma nedeni, cennet kapılarının açılmasının sebebi budur. Allah'ın *(cc)* her iftar vaktinde insanları ateşten azad etmesi bu nedenledir. Bu ay rahmet ve salih amel ayıdır. Çünkü bu ayda yapılan amellerin karşılığı, sair aylardan çok daha üstündür.

Şeytanın en büyük aldatmacası da bu yöndedir. Açlık, oruç amel yapmaya engeldir. Bu sebepten Rabbinin rahmet ettikleri müstesna, insanların bu ayı dinlenerek geçirdiği, bu ayın uyku ayı haline geldiği aşikardır.

İbni Abbas *(r.a)* şöyle rivayet etti:

"Rasûlullah hayır yönünden insanların en cömertiydi, hayırda en cömert olduğu zaman Ramazan ayıydı. Çünkü her gece Cibril gece çıkıncaya kadar onunla olurdu. Rasûlullah Kur'an'ı ona arz ederdi. Rasûlullah hayırda, esen rüzgardan daha cömertti." [17]

Rasûlullah *(sav)* hayırda insanların en cömertiydi, yani en çok amel yapanıydı. Malı olanın cömertliği onu dağıtmak olduğu gibi, o da vaktini hayra kullanmakla, salih amelleri çoğaltmakla cömertti. Ramazanın bereketinden Cibril her akşam ona gelir, inen vahyi, Rasûlullah'a, Rasûlullah da ona arz ederdi. Böylece Kur'an müzakeresi yapmış olurlardı. Rasûlullah *(sav)* hayırda esen rüzgar gibiydi, onun gibi süratli, hayırda canlı, kendine ve etrafına faydalı olandı.

Bu ay, amel ayıdır. Ramazan'ı Allah'a *(cc)* vakfetme ayıdır. Bu ayda et ve kemik gibi bütünleşecek iki amel;

Şuurunda olunan oruç,

Hayata müdahil olan Kur'an okumalarıdır.

Bununla beraber; istiğfar ve tevbe bu ayın amellerinin başındadır. Çünkü ramazan, rahmet ayıdır, mağfiret ayıdır. Allah'ın kullarını ateşten azad ettiği aydır.

Bu ay hem dilimizin tevbe ve istiğfarla ıslanmış olduğu, hem de lisan-ı halimizin salih amellerle bu talebi doğruladığı bir ay olmalıdır. Bu ayı geçirdiği halde günahları af olunmayana Cibril beddua etmiş, rahmet Peygamberi amin demiştir. Bu örneğine sık rastlanan bir olay değildir. Rasûlullah *(sav)* bir bedduaya amin demişse, kaçırılan şeyi kaçıranların ne denli şer ehli olduklarını, bedduayı hak edecek kadar zelil olduklarını gösterir. Rasûlullah *(sav)* vahiyle temizlenmesine, Allah *(cc)* inayetinde olmasına rağmen günde yüz defa Allah'tan istiğfar diliyordu. Her namazda secdede, okuduğu Kur'an'da,

tahiyyatların akabinde O'ndan mağfiret diliyordu. Sabah akşam zikirlerinde, zikirlerini Seyyidu'l-İstiğfar'la devam ettiriyordu. Allah Rasûlü'nün *(sav)* durumu buysa, acaba biz günah ve masiyet, unutkanlık ve gaflet ehli olanların durumu nasıl olmalıdır?

Rabbim bizi nasuh tevbeye muvaffak kıl, nefsimizin şerrinden koru.

Dua

Bu ay dua ayıdır. Kendimize ve müminlere dua etmemiz şarttır. İslam ümmeti tarihte hiç olmadığı kadar mazlum, yardıma muhtaçtır. İzzetle özdeşleşmiş bir millet, zilletin sembolü olmuştur. Dünyanın dört bir yanında cihad eden yiğitler olmazsa, isminin esamesi okunmayacak durumdadır. Dünya küfrünün önderleri ekini ve nesli fesat etme yarışındadır. Fitnenin ve şerrin girmediği yuva, kalp kalmamıştır. Müslümanlar zayıftır, din başladığı güne dönmüş, Ehli Sünnet, tevhid, geldikleri günkü gibi garipleşmiştir. Onları delilikle suçlamak, insanların en normal tavrı halini almıştır. Zindanlar dolup taşmış, emniyet denilen şey Müslümanlar için ütopya olmuştur. Hangisinin ne zaman kapısının zorlanıp, alçakça mahremine girileceği belli değildir.

Bu durumdan ancak Allah'ın *(cc)* yardımı ve azimli dava adamlarının herşeyini İslam'a adamasıyla çıkılır. Ramazan yardım ayıdır. İslam tarihinde Müslümanların muzaffer olduğu nice savaş bu ayda yapılmıştır. Rahmet kapıları sonuna kadar açılmışken duayla yalvara yakara, gece gündüz Allah'a dua etmeliyiz. İçinde olduğumuz bu durumdan bizi ve ümmeti kurtarması için ona yakarmalıyız.

Bugün ümmet *'Ben ne yapabilirim ki?'* diyen, şeytanın tembellik ve korkaklık taburunun gönüllü askerleriyle dolmuştur. Her Müslümanın bu kutlu davaya takdim edeceği birşeyi vardır. Bunun en kolay ve faydası büyük olanı duadır. Salih amellerle ağzını ve kalbini temizleyip Müslümanlara duacı olmak, Müslümanlara yapılacak en büyük hizmettir.

Sadaka, Yardım

Bu ayın bir hikmeti, zor durumda, yardıma muhtaç insanları anlamak, Allah'ın *(cc)* insanlara bahşettiği nimetleri paylaşmayı öğrenmektir. Bir nevi mide olarak yüklerimizden kurtulduğumuz gibi, ahiret yurduna seyrimizde bize yük olan, dünyalıklardan da kurtulma ayıdır. Mal ile cihad etme ayıdır. Yıl içinde kendi için yaşanılan, arzu edilen, Allah erlerine yakışmayan dünyalıklardan insanın kendini azat etme ayıdır.

Bizi Allah'tan alıkoyan dünya sevgisi, mala düşkünlükle hesaplaşma ayıdır.

Bu belki de en zor olanıdır. Çünkü insanın nefsinde, daha yaratılıştan ilham edilmiş olan fücurun en belirginleştiği hastalık olan, mala düşkünlüğe neşter vurmaktır. Lakin ateşten azat olmak, rahmete nail olmak, bu ayın bitişinde, Allah *(cc)* katında tertemiz olmak düşünüldüğünde dünya malı da değersizleşir. Bize düşen ise, düşünmeden girişmektir. Hayırda düşünme, hesap olmaz; niyet ve amel olur. Düşünme ve hesap dünyalık amellere özgüdür. Ahiret amellerinin onda payı yoktur.

Bu ayın geceleri mutlaka namazla ikame edilmelidir. Nefsin örtüsü gece kaldırılmalı, Rabbinin huzurunda kıyam etmelidir.

Gece namazı, mücadele ehlinin en büyük azığıdır. O namaz ki tertil üzere okunan Kur'an ile bütünleşmiştir. Hem beden hem de ruh, ondan nasibini alır. Nefsin rahatına en düşkün olduğu halde, onun rahatını bozup, Rabbinin huzuruna dikilmesi, Rabbinin onun için hayır dilediğinin göstergesidir.

Allah *(cc)* şöyle buyurdu:

"Ey örtünüp bürünen (Peygamber)! Kalk, birazı hariç olmak üzere geceyi; yarısını ibadetle geçir. Yahut bundan biraz eksilt. Yahut buna biraz ekle. Kur'an-ı ağır ağır, tane tane oku. Şüphesiz biz sana (sorumluluğu) ağır bir söz vahyedeceğiz. Şüphesiz gece ibadetinin etkisi daha fazla, (bu ibadetteki) sözler (Kur'an ve dua okuyuşlar) ise daha düzgün ve açıktır. Çünkü gündüzün sana uzun bir meşguliyet vardır. Rabbinin adını an ve bütün benliğinle O'na yönel." [18]

Allah *(cc)* şöyle buyurdu:

"Bizim âyetlerimize ancak o kimseler inanırlar ki, bunlarla kendilerine öğüt verildiğinde, büyüklük taslamadan secdeye kapanırlar ve Rablerini hamd ile tesbih ederler. Korkuyla ve umutla Rablerine yalvarmak üzere (ibadet ettikleri için), vücutları yataklardan uzak kalır ve kendilerine verdiğimiz rızıktan Allah yolunda harcarlar." [19]

Rasûlullah *(sav)* şöyle buyurdu:

"Kim Ramazan'da namazı inanarak ve ecrini Allah'tan bekleyerek ikame ederse, geçmiş günahları affolunur." [20]

Geceleri fırsat bilmek lazımdır. Rahman semaya inip nida ettiğinde "*Yok mu isteyen, vereyim. Yok mu bağışlanma dileyen, bağışlayayım*" dediğinde, Allah ehli olanlarla beraber ayakta olmak gerekir. Uykunun ve yemeğin tercih edildiği, daha kötüsü televizyon karşısında müzikli, kadınlı dini film rezaleti adı altında geçirilen Ramazan geceleri iflasın ta kendisidir. Allah'ın lanet ettiği fücur ehlinin, salih insanların rolünde, onlara hakaret edip, bizim aklımızı

küçümsediği, Ramazan'a özel Müslümanlık programlarıyla bu değerli vakitleri heba etmek ne büyük utanç, ne büyük rezalettir.

Allah'ım içimizdeki sefihlerin yaptığından dolayı bizleri helak etme, Allah'ım bizi ve bu insanları ıslah et, bu vakitlerinden istifadeye muvaffak kıl, Allahumme Amin

Kardeşim,

Yazdığım ameller yapılabilecek olan amellerin bazısıdır. Tafsilatının yeri, bu yazı değildir. Senin her birini okuman, sorman ise sana elzemdir. Allah'a *(cc)* hamd etmelisin ki bu konuları okuyabileceğin kaynaklar, dinleyeceğin dersler, soru sorabileceğin ilim erbabı mevcuttur. Sana düşen Allah'tan yardım isteyip bu hayırlara azmetmendir.

Sonuç Olarak

Bu hem kendime hem de sana nasihatimdir. Rabbim seni de, beni de istifade ehli kılsın. Hakikat şudur ki, ömür geçiyor, nice Ramazanlar da beraberinde geçti. Acaba kaçını Allah'ın *(cc)* rızasına uygun geçirdik? Kaç Ramazan'ımız geçmiş seneye kefaret, gelecek seneye azık oldu? Bu bizim elimizde olan, bizim tercihimizle değişecek olan bir durumdur. İyi alışverişlerin yapıldığı, farklı yemeklerin tadıldığı, uykunun ve istirahatin ayı olması, iftar ve davet adı altında dedikodu ve boş işler meclisi oluşturmak da bizim elimizdedir. Şuuruna varılan kendisinin istifade kaynağı olduğu, her anın cömertçe hayra kullanıldığı bir ay olması da...

Sana tavsiyem, denemekten zarar gelmez. Allah *(cc)* dışında herşeyden kopuk bir ayı O'na vakfetmek, her unutkanlık ve gaflette O'na tevbe ile yönelip, yapılacaklar listemize azimle, ihlasla geri dönmek, Allah'a *(cc)* kul olmanın, O'na iman etmenin tadını hissetmek vallahi hiçbir şeye değişilmeyecek güzellikte hakikatlerdir.

Nefsi rahata alışmış, ruhun nefse esir olduğu insanlara zordur, ağırdır. Lakin nereye kadar?

Bu gaflet, şükürsüzlük, İslam'ın ve kulluğun bilincinde olmama hali nereye kadar?

Hakikatın yüzlere çarpıldığı kabir ve mahşerden başka durak mı vardır?

Dünya işine, ev işine ve mutfağa ipotek edilmiş bu vakit neyin sermayesi olacak?

Hangi nimetin şükrü olup, neyin vefası olacak?

Şu küfür, şirk, fitne asrında hidayeti bulmak, bununla beraber İslami hareket mensubu olmak... Bundan daha büyük bir nimet olabilir mi?

Her nimet şükür isterken, bu hakikat dilimize pelesenk olmuşken, nerede şükrümüz?

Herşeyimizi Allah'a, davaya adasak, bu nimetin hakkını eda etmiş olmayacağımız hakikatine kafa sallarken, bir ayımızı O'na, davaya vakfetmek çok mudur?

Söz konusu Allah *(cc)* ve yanındakiler olduğunda, geri kalan herşey teferruat olmalı, tüm bahaneler çöpe atılmalıdır. Allah *(cc)* katında olanlar değerlidir. Ancak vaktin, malın, ömrün en değerlilerini buna harcayanlar, o nimetleri elde edebilir.

Bu Ay İçinde Bize Düşen

Yapacaklarımızı belirlemek,

Allah'tan *(cc)* yardım istemek,

Bunlarda sebat edeceğimize dair Allah'a *(cc)* ve nefsimize söz vermek,

Program noktasında sürekli nefsimizi muhasebe etmek, eksiklik halinde tevbe edip tekrar toparlanmak,

Gafil ve gereksiz insanlardan, bu ay boyunca uzak durmak.

Bunlar bize düşendir. Biz, bize düşeni yaptığımızda Allah *(cc)* kendine düşende doğru sözlü ve vaadine muhalefet etmeyendir. O kısmı düşünmek dahi abesle iştigaldir.

Rabbim! Bize yazdığımız, okuduğumuz, bildiklerimizle ihlasla amel etmeyi nasip eyle, bizi rahmetinle salih kullarının arasına dahil et. Bir an olsun bizi nefsimizle başbaşa bırakma. Dünya ve ahirette bize ihsan et, bizi bu aya ulaştırdığın gibi, ondan istifadeye muvaffak kıl. Bu ayı dünyanın doğusunda ve batısında mücadele eden yiğitlere galibiyet ve temkin vesilesi kıl. Bizleri bağışla, merhamet et. Şüphesiz sen merhamet edenlerin en hayırlısısın.

. Nesai

. Muttefekun Aleyh

. Sahihu'l Cami, Enes'ten (r.a)

. Muttefekun Aleyh

. 79/Nazi'at, 40-41

. Muttefekun Aleyh

. Buhari

. İmam Ahmed

. Nesai, Darimi

. 2/Bakara, 185

. Tirmizi, Darimi

. İbni Mace, Darimi

. Muttefekun Aleyh

. Müslim

. 17/İsra, 82

. 10/Yunus, 57

. Müttefekun Aleyh

. 73/Müzzemil, 1-8

. 32/Secde, 15-16

. Muttefekun Aleyh

Bu Fırsatı Kaçırmayalım

Es-Selamu Aleykum ve Rahmetullah

Allah'a hamd, Rasûlü'ne salât ve selam olsun.

Allah'ın rahmetini idrak ettiğimiz, şeytanın zincirlere vurulduğu, Allah'ın rahmet kapılarını sonsuza dek açtığı, Rahman'ın ateşten kullar azad ettiği bire sınırsız karşılık verilen, içinde bin aydan daha hayırlı Kadir gecesi bulunan, Allah Rasûlü'nün, bereketiyle esen rüzgar misali coştuğu şu günler ve geceler; ne büyük fırsat kardeşim.

Allah'ın yanında değerli olan bizim yanımızda değerli olmasın mı? Allah'ın en sevdiği kitabını bugünlerde indirmiş olması bir şey anlatmıyor mu bize kardeşim?

Rahman *'Sizleri bağışlamak istiyorum', 'Ateşten azad edecek kullar arıyorum'* derken bu yüz çevirme, bu acziyet ve isteksizlik bize yakışıyor mu?

Bir önceki Ramazan'ı hatırlıyor musun veya ondan öncesini? Biri çok soğuktu, diğerinde de sen çalıştığın için yoruluyordun! Daha daha öncesinde tam idrak edememiştin. Ve böylece kaç Ramazan affa ve mağfirete mazhar olamadan geçip gitti.

Ya bu Ramazan? Çok mu sıcak bu defa? Kendine sormaz mısın kardeşim, soğuk olanı kaçırdım, sıcak olanı daha gelmeden söylenerek, oflayıp puflayarak sabrımı tükettim... Bu ne azim, bu ne cüret! Rahman bizleri af etmek için adeta bahane arıyorken, O'ndan ve Rahmetinden kaçmaya yer mi arıyoruz?

Bu fırsatı kaçırma kardeşim... Eğer seni endişelendirecek bir sıcak varsa, bu cehennem sıcağı olmalı... Termometrelerin ölçtüğü, klima ve gölgenin son verdiği bir sıcaktan bu kadar korkarken, ne gölgenin ne de serinliğin olmadığı, rakamların dili olsa lal olup nutkunun tutulacağı bir ateşe karşı bu ne emniyet, bu ne rahatlık?

Ey Rabbinin Kendini Affetmek İstediği Kardeşim,

Şurada, basit bir isteğinin karşılandığını duysan kalbinde meyil, bedeninde o yöne doğru bir hareketlenme oluşuyor... Rahmet kapılarının açılmış olması, şeytanın zincirlere vurulması, Rabbinin seni selamet yurduna çağırmasına karşı bu ne soğukluk, bu ne tembellik?

Hangisi daha acı kardeşim? Kalbinde meyil, bedeninde hareketlenme

olmaması mı; senin bu durumu dert dahi edinmeyişin mi?

Bir doktor, bir maddenin sana zarar verdiğini, hasta kıldığını ve şifanın muayyen bir ilaçta olduğunu haber verdiğinde, ilacı elde edip iyileştiğini tecrübe etmeden peşini bırakmıyorsun!

Sözüne hiç değer vermediğin biri elbisende sokmaya hazır yılan veya akrep olduğunu söylese hiç tereddüt etmeden o zararı def etmek için birşeyler yapıyorsun!

Bunca Rasûl, Nebi, salih insan... Her biri ayrı ayrı ateşi, kabri, El-Vahid ve El-Kahhar olanın hesabını haber veriyor. Nefsini, ayıplarını, onu helak eden zararları bir bir sıralıyor... Bu durgunluk, bu emniyette nesi?

Yoksa onlara inanmıyor musun?

Şayet buysa meselen vay sana, veyl haline, toprak başına... Hemen imanını tecdid et ve tevbeyle Rabbine yönel.

Yok, inanıyorum diyorsan bu müşküle cevap bul kardeşim... Ateş yakar dediği halde elini ateşe tutan, yanıyor diye acı çektiği halde elini ateş üstünde bekleten gördün mü hiç?

Yoksa *'şeytan beni rahat bırakmıyor'* mu diyorsun?

Gözün aydın olsun kardeşim. O zincire vuruldu. Seni bekleyen tek şey var Rabbinin rahmeti...

Yoksa *'kalbim katılaştı', 'günahlarım beni çepeçevre kuşattı', 'istesem de yapamıyorum'* mu diyorsun?

Açılmış rahmet kapılarının altına dur, elini kaldır ve bu şikayetini, annenin evladına merhametinden daha merhametli olan El-Latif, El-Hannan olana yap.

Aç ellerini Rabbine. Kalbinin kapılarını da aç, en samimi kelimelerle şikayet et halini Rahman'a... Bu sefer fırsatı kaçırma kardeşim.

'Ey yeryüzünü ölümden sonra dirilten El-Muhyi Rabbim! Ey insanları ölümlerinden sonra diriltecek olan Rabbim! Şu katılaşmış, hatta ölmüş kalbimi dirilt... Toprağı kışın, uzun ölümünden sonra yağmurla dirilttiğin gibi kalbimi iman, ahlak, ilimle dirilt...'

Sonra açık olan kapıların altında ellerin açık ısrarla bekle, korkma Rahmet seni iliklerine dek ıslatıncaya kadar ısrarla ve Rabbine acziyetini ifade ederek iste...

'Kalpler senin parmaklarının arasındadır. Dilediğin gibi evirip çevirirsin, sana zor yoktur Rabbim. Yerde ve gökte bulunan herşey senin mülkün ve kahrın altındadır.

Hiçbir şey seni aciz bırakamaz ve her şey senin 'Ol' demene boyun eğmişken, şu avuç içi kadar olan, taşlaşmış şu kalbim mi seni aciz bırakacak... Seni tenzih ederim tüm eksiklik ve çirkinliklerden.'

' 'Ol' de Rabbim... 'Ol' de, kalbim sana boyun eğsin. 'Ol' de Davud'a aleyhisselam demirin yumuşadığı gibi imana, takvaya, senin zikrine yumuşasın. 'Ol' de Rabbim... Şu zincirlere vurulup, beni senden uzaklaştıran şeytanın 'yapamazsın, çok zor, bırakırsın' diyerek gözümde büyüttüğü her amel kolay gelsin. Kolay ancak senin kolay kıldığındır. Zor bizedir. Sana zor yoktur. Sen mutlak kudret sahibisin, kudretinde kemale ulaşmış izzet sahibisin. Ben ise aciz, sana muhtaç, sana karşı zelil... Rahmetinden mahrum etme Allah'ım...'

Gördün mü kardeşim, nasıl da yumuşadı kalbin. Kerim olan, davet ettiği sofradan misafirini kovmaz... Cömert olan va'd ettiği hibeden geri dönmez... Bu sıfatlar insanlarda dahi çirkinken, mutlak ve celal sahibi Allah'a yakışır mı?

Zannediyor musun davetinden seni eli boş çevirsin, vadettiği mükafattan seni yoksun bıraksın?

Kardeşim,

Bu büyük bir fırsat... Bu sefer bu fırsatı heba etme, geçen yılı bir düşün! Şu an ölsen tek bir yılın hesabını verecek yüzün var mı Rabbine? Gözlerini kontrol et. Kaç haram bakış kuşattı gözbebeklerini. Ya kulakların?... Kaç yalan, boş, Allah'ın *(cc)* buğz ettiği kelimeye evsahipliği yaptı? Ya dilin... Kaç defa dedikodu, gereksiz söz, seni Rabbine mahçup edecek lakırtıda bulundu? Ya kalbin... Suizanlar, Allah'tan başkasına dayanmalar, O'ndan gafil kalıp, O'nun buğz ettiği duygulara yol vermeler... Bunların kokusu olsa ve sende tütse insan içine çıkabilir miydin? Bunların rengi olsa ve boya olup sende zuhur etse hangi aynaya bakabilirdin? Kalbin daraldı değil mi? Sadece bir günün muhasebesini yapman yeterlidir.

Riya, yalan, olmadığın gibi görünme, olmayan hayırla insanlara tezahür etme... Peki bunların Allah katında tek tek, madde madde, parça parça karşına çıkacağına inanmıyor musun?

Şayet inanıyorsan... Sana hiçbir iyiliği olmayan insanlardan bu denli utanıp da senin üzerindeki nimetleri sayısız olan Allah'tan *(cc)* neden hayâ etmezsin?

İşte Ramazan bu sebepten fırsat. Arınmanın, paklanmanın, af ve mağfiretle pırıl pırıl olmanın zamanıdır...

Yoksa şikayetin, devam ve sebat sorunu mu? *'Bir kaç gün iyi gidiyor, sonra yine gaflete düşüyorum, unutuyorum'* mu diyorsun?

Yine Rabbine yönel. Bıkmadan usanmadan O'ndan sebat iste. Her unuttuğunda tekrar yönel. Unutulmuş ve yük olarak sırtına binmiş yılların kiri başka nasıl temizlenir?

Yoksa *'bu sene olmadı, seneye çok dikkat edeceğim'* mi diyorsun?

Ah benim mağrur kardeşim... Bir senenin işini yapamadın da, seneye iki yılın işini birden nasıl yapacaksın? Bu sene fırsatı hiçbir gerekçen yokken tepmişken, seneye tepmeyeceğinin garantisi nedir?

Erteleme... Tesvif... Şeytanın en büyük silahı. O, bir nefiste yer etti mi, artık şeytana lüzum yoktur. O nefis kendinin düşmanıdır. İşte sana fırsat... Genişliği yer ve gök kadar olan cennetlere koşarak, amellerde acele ederek bu mazlum ahlaktan kurtul... Bu Ramazan fırsat olsun... Hem var olan şerri def et, hem de hayır ve bereketi elde et.

Kardeşim,

Yoksa seni alıkoyan günahların mı? *'Tekrar dönerim, tevbe edip yeniden başlamanın anlamı yok'* mu diyorsun? Sen fırsatlara icabet ettiğinde, derinden bir ses seni bununla mı korkutuyor?

Hayır! Hayır! Bu kadar basite almamalı, bu denli küçümsememelisin, Allah'ın rahmetini ve izzetini. Sen Rabbine O'nun rahmetine iltica edip başlamalısın; biri, yüz ile bin ile, hatta sınırsızca bereketlendiren Ramazan'ı da fırsat bilmelisin. Sen kulluğunu ifa ederken, vesveseler sana zarar veremez, yeter ki onları zamanında yakala ve zikir ile, dua ile def et kalbinden. Bir defa Allah *(cc)* için mücadelenin lezzetini aldın mı, gerisi kolaydır. Sen Allah için bir şerri her terkedişinde, kalbinde imanın tadı olarak tarifsiz lezzetler hissedeceksin.

Kardeşim,

Başlamadığın veya başlasam mı diye tereddüt ettiğin her an ölüm seni yakalayabilir. Bununla beraber Allah'a tevekkül edip başladığın ve henüz hiçbir şey yapmadığın bir anda da gelip seni bulabilir. İkisinin arasındaki farkı anlamak için doksan dokuz kişiyi öldüren adamın kıssasını bir daha oku... Bu işe niyet etmenin fazileti buysa, niyete tabi olan amelden sonrası nasıl olur acaba?

Kardeşim! Bu ay, bir de İslam ümmetinin bir azası olduğunu hissetmen, kardeşlerinin acısına ortak olup, onların dertleriyle dertlenmen için bir fırsat. Nicedir ümmetin sorunlarına gözyaşı dökmedin, her şeyiyle yüzüstü ve kaderine terk ettiğin mazlumlara dua dahi etmedin.

Malını vermek zor geliyor, onların yanında bulunmaya cesaretin yok, onları anacağın iki cümlelik dua da mı zor?

Bu bir fırsat... Sıcaklığı, açlığı hissetmen ve yılın her ayı bu hayatı kahren yaşayan insanları anlaman için fırsat... Sen yemeğin çeşidine, ısısına, salatasına hayıflanırken 'zaten açlıktan tükendim' zırhını şekvane mazeret görürken, birileri yılın her günü açlıktan tükeniyor... Ne ısısına söylenecekleri bir çorba, ne de oflayacakları bir salataları yok... Rabbinin sana layık gördüğü senin rızkındır. Ancak şekvayla değil şükürle karşılamalısın...

Evet, bu bir fırsat... Rabbimizin geçen günleri af, gelecek günleri takva azığıyla süslemek istediği büyük bir nimet. Yapabildiğimizi yapmalı, yapamadıklarımızda pes etmek yerine rahmet kapıları açık olana yönelmeliyiz. '*Annemizin bizi doğurduğu gün gibi*' tertemiz olma fırsatını, bu sene kaçırmamalıyız...

'*Allah'ım bizleri Ramazan'ı ulaştırdığın gibi, onun hayır ve bereketine muvaffak kıl...*'

'*İlahi, Sen Celal ve ikram sahibisin... Sana yönelen elleri geri çevirmeyecek kadar El-Hayy ve El-Settar olansın... Biz aciziz, sen güçlü olansın. Biz kimsesiziz, sen merhametli olansın, bize azap edecek olsan adaletindir, merhamet edecek olsan bu senin lütfundur... Bizi lütuf ve kereminden mahrum bırakma. Sen bizleri affetmezsen nice olur halimiz? Senin dışında ne sahibimiz, ne de Rabbimiz var. Biz haketmesek de sen merhamet ve lütufta bulunmaya en layık olansın.*

Ey Celal ve ikram sahibi Rabbimiz; Yeryüzünün doğusunda, batısında senin için mücadele edenlere yardım et, ayaklarını sabit kıl, onları izzetinle aziz, senin ve müminlerin düşmanlarını kahrınla zelil kıl. El-Veli olan da, En-Nasır olan da sensin. Sen bize yardım edersen kimdir bize üstün gelecek olan?

Ya Rab; Bu Ramazan'da yaptığımız duaları, ibadetleri kabul buyur. Sen eksikliklerden münezzehsin, bizler sana layık kulluk edemesek de bizi rahmetinle kuşat.

Bizi, ailemizi, çocuklarımızı ve kardeşlerimizi hıfzınla muhafaza et. Şüphesiz sen muhafaza edenlerin en hayırlısı, emanetleri zayi etmeyensin...

Bizleri duaya ve sana yönelmeye muvaffak kıldığın gibi, dualarımıza da icabet et...'

Allahumme amin.

Ramazan bir fırsattır…
Rabbimizin geçen günleri af,
gelecek günleri takva azığıyla
süslemek istediği büyük bir nimet…
'Annemizin bizi doğurduğu gün gibi'
tertemiz olma fırsatını,
senede bir defa gelen,
belki de fani olan nefisler için
son kez gelen bir fırsat…
Cehennemin ateşi seni telaşlandırıyor,
uykularını kaçırıyorsa,
bu son fırsatı sakın kaçırma!